

eller personligt sjelfständigt väsen. Dessa förnimmelser höra således också till mitt sanna jag och äro således ett personligt eller rationelt vetande, hvarvid tänkande och tänkt bli identiska. Att förneka den moraliska lagens aprioriska karakter är nämligen en ren orimlighet, alldenstund egenskapen af absolut förbindande magt ej kan härledas från den opersonliga erfarenheten, hvarifrån endast klokhetsregler kunna härledas, i hvilka ingen bindande nödvändighet förefinnes.

Det gifves således, oberoende af all erfarenhet, i mitt eget jag eller sjelfmedvetande ett innehåll, der subjekt och objekt sammanfalla och hvilket således är ett personligt och rationelt vetande. Men ett sådant vetande är äfven tillika ett viljande, då man med vilja menar en medveten kraft eller förmåga att förverkliga något. Här sätter nämligen sjelfförnimmandet i och genom denna act sig sjelft och är således på samma gång det förnimmer sig sjelft äfven grunden till sin existens såsom sjelfförnimmande eller jag samt således äfven vilja.

Men denna kunskap om jaget eller personen, änskönt densamma alltigenom har karakteren af nödvändighet samt således ej kan vara på mer